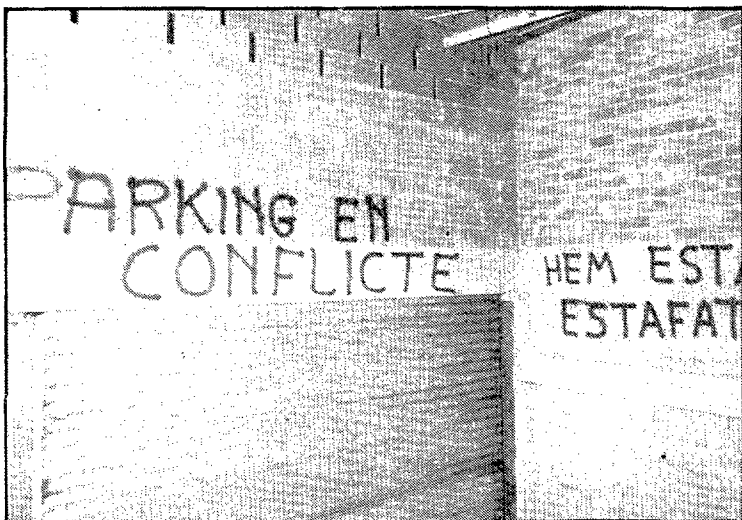

El carrer d'Ibèria

219

El 17 de gener de 1930 l'Ajuntament va batejar amb el nom de carrer dels Remences el que sorgí ran de la carretera de Santa Eugènia, per la banda esquerra, després de l'estació del ferrocarril d'Olot. Als anys de la postguerra, el nom no devia ser gaire ben vist pels homes que dominaven la situació —era en català i evocava un moviment reivindicatiu dels pagesos medievals—, i va ser canviat. El 22 de juliol de 1943, l'Ajuntament del senyor Quintana acordava: «Se suprime el nombre de Remensas en la calle que lo ostenta en la actualidad, y se le da el de Iberia, en memoria del Regimiento de Infantería que durante el famoso sitio de 1809 se condujo brillantemente en la defensa de Gerona».

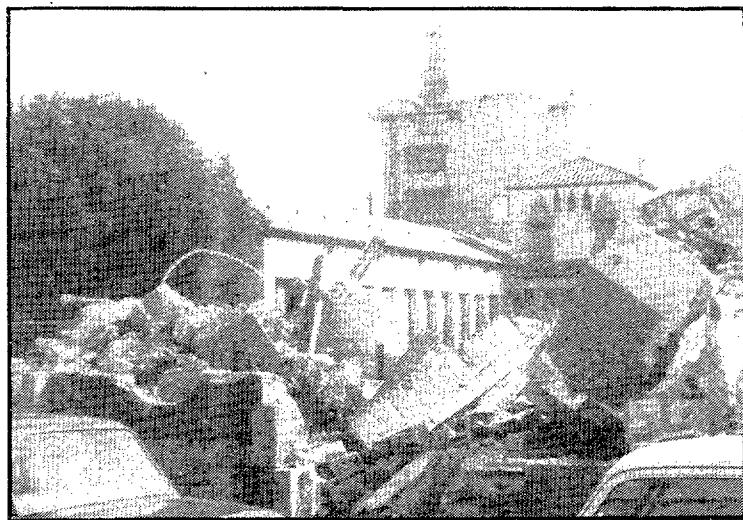
El nom d'Ibèria, hom ja havia intentat de col·locar-lo en un in-

Un dels immobles del carrer ha estat conflictiu durant molt de temps. (Foto: arxiu PUNT DIARI).

dret de Girona l'any 1876. Aleshores es pensava en la plaça de Sant Josep, però la proposta no

fou tinguda en compte. Els que el proposaren el 1943 coneixien de segur el document del 1876,

El 27 d'agost de 1973 foren demolits precipitadament cinc xalets obra de Rafael Masó situats en aquest carrer. (Foto: arxiu d'imatges de l'Ajuntament de Girona).

ja que argumentaren la denominació amb les mateixes paraules que havien estat escrites al segle passat.

De fet, Ibèria té d'altres significats més enllà del regiment militar. És el nom que els grecs donaren al territori dels íbers i s'empra també com a sinònim de la Península Ibèrica. Políticament enllaça amb la doctrina de l'iberisme, la qual propugna la unió de les diferents nacionalitats peninsular, inclosa la portuguesa.

Aquest carrer conduïa a la primitiva estació del tren d'Olot, la qual estava situada poc més enllà de l'acabament actual de la Vila. El 1911 va edificar-se la de la carretera de Santa Eugènia amb totes les característiques d'una terminal.

desenvolupar-hi distintes activitats de l'església: escoltisme, curs introductor al seminari, etc. Actualment hi resideixen uns quants capellans.

L'any 1969 hom efectuà obres de pavimentació en aquest carrer i al que llavors s'anomenava de Codo (avui Remenses). L'Ajuntament les rebé provisionalment el 14 de gener de 1970, i de forma definitiva l'11 de novembre del mateix any. El 1954 també s'hi havien efectuat obres de pavimentació a la part més propera a la carretera de Santa Eugènia.

UN PÀRQUING POLÈMIC

Darrerament el carrer d'Ibèria, per causa d'un pàrquing mal equipat, ha estat notícia a les planes de successos dels diaris (vegeu el PUNT dels dies 13 de maig i 5 d'octubre de 1984). Les pintades que s'hi poden llegir a l'entrada són ben explícites del conflicte: «Hem estat estafats». Els defectes que motiven aquestes queixes dels propietaris es concreten en la manca de condicions mínimes del local després d'haver pagat 450.000 pessetes per cada una de les places. Hom ha denunciat el cas a l'Ajuntament i la comunitat de propietaris també té presentat un plet contra el promotor de l'obra. De moment, la Comissió Municipal Permanent ha obligat la promotora de l'aparcament a dotar el subterrani d'extintors, de detector de CO₂, de senyalització del paviment i de xemeneixes de ventilació.

J. Clara

ELS XALETS MASÓ

L'aspecte general de la via va canviar a partir de l'enderrocament dels xalets Masó. Aquests edificis —cinc en total— formaven part de la urbanització Teixidor i havien estat construïts el 1928-29; al carrer Ibèria comprenien els números 1, 3 i 5. Mentre s'estava tramitant l'expedient per declarar-los monument històric-artístic foren demolits de forma expeditiva la matinada del 27 d'agost de 1973. El fet suscità protestes a la premsa i la indignació de les persones íntegres, però davant els actes consumats es vessà molta literatura que no serví per res. El delegat provincial de Belles Arts digué: «El derribo es un delito que infringe el artículo 17 de la Ley del Tesoro Artístico de 13 de mayo de 1933 que todo el mundo puede conocer a cuanto alude. Constituye a su vez un delito de daños que previene el artículo 558, núm. 5 del Código Penal, etc».

Al seu lloc s'edificaren pisos i locals comercials que formen part del centre comercial de la Punxa; també s'hi localitza un restaurant xinès. A l'altre costat del carrer, a mà dreta i fent cantonada amb la carretera de Santa Eugènia, trobem l'edifici que projectà l'arquitecte Isidre Bosch per a Jaume Juher i Sala, propietari del solar. El projecte, datat l'agost de 1924, va ser autoritzat per l'Ajuntament el 3 d'octubre del mateix any. Posteriorment la propietat de l'immoble passà al Bisbat i això permeté de

Societats, empresaris, agricultors, professionals i artistes.

Aquesta etiqueta simplifica les coses

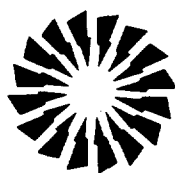
Aquestes etiquetes són part important en el desenvolupament d'un nou procediment de gestió tributària.

Pretenem agilitar els tràmits administratius i facilitar-li el compliment de les seves obligacions fiscals.

Les etiquetes estan dirigides a totes les Societats, empresaris, agricultors, professionals i artistes, per als següents conceptes:

- Impost Tràfic Empresa.
- Impost de luxe.
- Retencions.
- Pagaments fraccionats.

Un milió i mig d'espanyols rebrà aquesta etiqueta.

MINISTERIO DE ECONOMIA Y HACIENDA

